

HØRINGSNOTAT

Høringsnotat vedr. forslag til Bekendtgørelse om indtægtsrammer for gasdistributionsselskaber

Kontor/afdeling
FOR/

Dato 30.05.2022

J nr. 2021-13829

/Inag & malj

Forslag til Bekendtgørelse om indtægtsrammer for gasdistributionsselskaber blev sendt i ekstern høring den 23. februar 2022 med frist for afgivelse af høringssvar den 24. marts 2022, kl. 12.00.

Der er modtaget i alt 6 eksterne høringssvar i høringsperioden.

Følgende 4 høringsparter har fremsendt bemærkninger til bekendtgørelsen:

- Evida
- Forsyningstilsynet (FSTS)
- Dansk Industri (DI)
- Dansk Fjernvarme (DjF)

Følgende 2 høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til bekendtgørelsen:

- Forbrugerrådet tænk
- Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI)

Høringssvarene har berørt følgende emner:

1. Tidsfrister
 - 1.1. Reguleringsregnskab og endelig ramme
 - 1.2. Fireårig indtægtsramme og dispensation fra fristen
2. Definitioner
3. Fastsættelse af omkostningsramme og kompensationsbetalinger
4. Det fremadrettede
5. Effektiviseringskrav af indtægtsrammen
 - 5.1. Vedvarende ineffektive distributionsselskaber
6. Værdiopgørelse og afskrivning samt abandonment
7. Justering af omkostningsramme
 - 7.1. Biogas
 - 7.2. Udlicitering og hjemtagning
 - 7.3. Væsentlighed
8. Forrentningssats
9. Differencer
10. Fusion og spaltning
11. Overgangsregler, herunder Bekendtgørelse om reguleringsregnskaber
12. Øvrige forhold

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Niels Bohrs Vej 8
6700 Esbjerg

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringsvar blive gennemgået efterfulgt af Energistyrelsens bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringsvar, som kan ses på Høringsportalen.

Ud over de ændringer, som høringsvarene har givet anledning til, er der foretaget en række andre ændringer af mindre betydning, herunder redaktionelle og lovtekniske ændringer.

Det bemærkes, at henvisningerne til paragrafferne og stykkerne i høringsnotatet henviser til nummereringen i høringsudgaven af bekendtgørelsen. Nummereringerne ændres i den endelige udgave af bekendtgørelsen, som følge af visse forslag fra høringsparterne. Hvor det er tilfældet, er det præciseret i det følgende.

Generelle forhold

Indledningsvist bemærkes, at udkastet til ny indtægtsrammebekendtgørelse opdaterer den gældende bekendtgørelse som opfølgning på ændringen af rammerne herfor i lov om gasforsyning, L 923 af 18. maj 2021. Der er således kun foretaget ændringer i forhold til gældende bestemmelser i det omfang, at det er en nødvendig følge af lovændringen. I øvrigt bemærkes, at bekendtgørelsen, efter Forsyningstilsynets ønske, er struktureret på samme måde som bekendtgørelse om indtægtsrammer for elnetvirksomheder, men at der ikke herved er sket en ændring af de berørte bestemmelser, medmindre det følger af lovændringen.

1. Tidsfrister

Evida finder, at de nuværende, eksisterende frister over for Evida og FSTS er mere effektive, gennemsigtige og anvendelige.

1.1. Reguleringsregnskab og endelig ramme (§ 4, stk. 1-3)

Evida bemærker, at ifølge den nye bekendtgørelse fastsættes datoen for indsendelse af reguleringsregnskabet af FSTS, og fra dette tidspunkt er der en frist på 3 måneder for FSTS' udmelding af den endelige indtægtsramme for det forgangne reguleringsår. Hvis FSTS pålægger Evida at fremkomme med oplysninger om det indsendte reguleringsregnskab, regnes fristen først fra modtagelsen af disse oplysninger.

Evida finder, at den nuværende frist (1. juni) sikrer symmetri mellem fristen for indsendelse af selskabets årsrapport, behandlingen af reguleringsregnskabet ved FSTS samt indarbejdelse af afgørelsen i det kommende års tarifopkrævning. Evida bekymrer sig for, at FSTS måtte fastsætte fristen for indsendelse af reguleringsregnskabet til efter den 30. juni, hvorefter Evida kan risikere først at få en afgørelse mere end 12 måneder efter reguleringsåret er udløbet.

FSTS finder omvendt, at fristen på de tre måneder efter modtagelse af reguleringsregnskabet er for kort en frist, og foreslår i stedet en frist på seks måneder fra Forsyningstilsynets modtagelse af gasdistributionsselskabernes reguleringsregnskaber, hvilket svarer til den frist, der gælder for Forsyningstilsynet til at træffe afgørelse om elnetdistributionsvirksomhedernes indtægtsrammer. Forsyningstilsynet understreger, at det er svært at færdiggøre indtægtsrammerne efter 1. juni og hen over sommeren.

Evida har svært ved at se begrundelsen for, at fristen herefter bør sættes op, f.eks. op til 4 måneder, når.

- Evida betaler for ressourcerne, og spørger herunder:
 - Ved den forringelse, kan Evida så forvente et mindre gebyr til Forsyningstilsynet fremadrettet?
- Der er færre gasdistributionsselskaber end tidligere, hvilket er en forenkling og reduktion af opgaver
- Gasdistributionsselskaberne har en ejer og drives ens – bør derfor være lettere at behandle alle sager

Energistyrelsen (ENS) bemærker, at fristerne på gasområdet ikke kan sammenlignes med elsektorens lidt længere frister, da der kun er tre distributionsselskaber i samme koncern på gasområdet (Evida koncernen). ENS vurderer, at fristen bør sættes til mere end 3 måneder fra modtagelsen af regnskabet (1. juni), så der tages højde for sommerferie perioden, men finder i øvrigt ikke, at fristen bør forlænges yderligere, som foreslået af Forsyningstilsynet henset til antallet af gasdistributionsselskaber. ENS vurderer således, at en forlængelse af fristen fra 3 til 4 måneder vil være rimelig. Et yderligere behov for fristforlængelse bør være undtagelsen, og kan tilgodeses via dispensationsvejen. ENS finder ikke, at en forlængelse af fristen fra 3 til 4 måneder kan begrunde nedsat gebyr for tilsynets ydelse, som foreslået af Evida. Fristen justeres således til 4 måneder.

1.2. Fireårig indtægtsramme og dispensation fra fristen (§ 8, stk. 5-6)

Evida har samme bekymring i forhold til de tilsvarende frister ved fastsættelsen af den fireårige foreløbige indtægtsramme jf. § 8, stk. 5 og 6, hvorefter FSTS kan give dispensation fra tidsfristen. Det fremgår ikke af bestemmelsen, hvilke "særlige forhold", der kan begrunde en dispensation.

FSTS ønsker, at dispensationen fortsat bør meddeles af ENS, og foreslår derfor denne bestemmelse slettet.

Til Evidas bekymring om, at Forsyningstilsynet selv skal kunne meddele dispensation fra fristen, bemærker ENS, at det erfaringsvist sker, at fristen må udsættes ved dispensation, på grund af ude fra kommende forsinkelser. Ifølge gældende regler meddeles dispensationen af ENS, men med udkast til bekendtgørelse vil det være tilsynet selv. Det bemærkes til Evidas bekymring herom, at Forsyningstilsynet er uafhængig og skal tilrettelægge sin drift og opgavevaretagelse med henblik på at varetage administrationen af reguleringen og tilsynet med forsyningssektorerne effektivt. Det må derfor lægges til grund, at tilsynet til en hver tid sikrer dette, og det anses ikke for formålstjeneligt, at ENS fortsat skal involveres i og stå for meddelelsen af de årlige dispensationer fra fristen, når disse frister ikke kan overholdes, f.eks. som det skete som følge af forsinkelser under Corona lock down. ENS bliver i den sammenhæng et forsinkende mellemed, hvilket forslaget tilsigter at undgå, hvorfor det fastholdes, at FSTS meddeler dispensationen.

2. Definitioner (§ 2)

Forsyningstilsynet bemærker, at begrebet "Aktiver" og "systemaktiver" mangler at blive defineret eller indsnævret. Såfremt man bruger begrebet "aktiver" omfatter det umiddelbart alle slags aktiver – det vil sige både anlægs- og omsætningsaktiver.

ENS bemærker hertil, at årsregnskabsloven gælder, jf. § 47 i gasforsyningsloven (GFL), og at aktiver er defineret i denne lov. System er defineret i GFL § 6. Begrebet systemaktiver, der anvendes i bestemmelsen om afskrivning (§ 21 i høringsudgaven) udgår efter Forsyningstilsynets anmodning, da det allerede er dækket af begrebet "aktiver", se nedenfor i afsnit 6.

Forsyningstilsynet bemærker, at definitionen af omkostningsrammen er overflødig, da definitionen også fremgår af § 6.

ENS bemærker hertil, at det følger af Justitsministeriets vejledning om bekendtgørelser, at et begrebs definition med fordel kan medtages, hvis det anvendes flere gange, hvilket er tilfældet her. Der henvises til Justitsministeriets vejledning nr. 9594 af 09/07/2021.

3. Omkostningsramme og kompensationsbetalinger

Evida er i tvivl om omkostningsrammen i § 6 kun indeholder driftsomkostninger, og således ikke afskrivninger.

Energistyrelsen er enig heri, og har præciseret dette i § 6, stk. 1.

Forsyningstilsynet bemærker, at § 6, stk. 2, om at omkostningsrammens driftsomkostninger i reguleringsåret justeres inden for indeværende reguleringsperiode, i stedet bør være forudgående reguleringsperiode.

Energistyrelsen bemærker hertil, at det er meningen, at der skal stå indeværende, da § 6, stk. 1, regulerer overgangen mellem reguleringsperioder og sikrer, at omkostningsrammen har det rigtige udgangspunkt, når reguleringsperioden starter, fx at omkostningsrammen i år 1 har niveauet 100. I løbet af reguleringsperioden vil der ske ting, der betyder, at omkostningsrammen i år 1 (på 100) ikke længere er retvisende. § 6, stk. 2, beskriver de justeringer, der kan ske. Det kan f.eks. være, at omkostningsrammen øges fra 100 til 105 i år 2 pga. højere aktivitet. Men der er tale om en justering ift. året før inden for indeværende reguleringsperiode.

Dansk Industri (DI) bemærker, at det bør sikres, at en eventuel udvikling af ny infrastruktur til andre gasser som fx brint og CO2 ikke belaster de eksisterende kunder på det nuværende naturgasnet økonomisk.

Energistyrelsen bemærker hertil, at omkostningsrammen består af omkostningerne til den bevillingspligtige aktivitet, der er afgrænset i gasforsyningsloven. Det er ikke afgrænset med bestemmelserne i indtægtsrammebekendtgørelsen.

DI bemærker videre, at Evida i dag afholder omkostninger til forstærkning af systemet (nettet), der er nødvendig ved tilslutning af biogasanlæg. Det bør sikres, at Evida og dermed de danske gasforbrugere kun dækker disse omkostninger op til et niveau, der svarer til tilkoblingen af biogasanlæg, der dækker 100 pct. af det danske forbrug af ledningsgas.

Biogasproduktion der ligger over dette niveau må forudsættes eksporteret og dermed ikke komme danske gasforbrugere til gavn. Danske gasforbrugere bør således heller ikke betale netforstærkninger udløst af disse biogasanlæg.

Energistyrelsen bemærker hertil, at omkostningsrammen består af omkostningerne til den bevillingspligtige aktivitet, der er afgrænset i loven. Omkostningerne fastsættes som udgangspunkt under hensyntagen til selskabernes rimelige omkostninger til bl.a. afskrivninger samt forrentning af kapital, og herunder under hensyn til hvilke omkostninger de enkelte brugere af systemet og forbrugere giver anledning til, jf. lovens § 37. Forsyningstilsynet foretager denne vurdering.

Evida finder ikke, der er behov for en bestemmelse om beløb, der modtages som kompensation for manglende fremtidige indtægter, jf. § 14 i den gældende indtægtsrammebekendtgørelse.

FSTS har i mail af 12. maj 2022 som respons herpå udtrykt enighed med Evida, og tilføjer, at kompensationsbetalinger er omfattet af indtægter fra den bevillingspligtige aktivitet, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 11. Der er derfor ikke længere behov for at nævne kompensationsbetalingen eksplicit i bekendtgørelsen.

ENS bemærker, at den gældende bestemmelse om kompensationsbetalinger fremgår af § 14 (BEK nr. 768 af 23/06/2016), og er enig med FSTS og Evida, hvorfor der ikke medtages en bestemmelse om kompensation.

4. Det fremadrettede

Evida bemærker til bestemmelserne i kap 4 om justering af rammer, at der bør indføres en mulighed for forhåndsgodkendelse af de ansøgningsbaserede omkostningstyper, så der ligesom i vandsektoren, kan opnås sikkerhed for omkostningsdækningen, inden der realiseres store omkostninger.

Energistyrelsen bemærker hertil, at sådanne omkostningstyper så vidt muligt bør medtages som en fremadrettet omkostning i planen for det fremadrettede behov for distributionskapacitet og systemudvikling, jf. § 14, stk. 1, nr. 5, i gasforsyningsloven, og som medgår i den foreløbige indtægtsramme.

Forsyningstilsynet bemærker, at det er uklart, hvornår gasdistributionselskaberne skal indsende planen for de fremadrettede omkostninger, jf. § 8, stk. 3, til brug for udmeldingen af den foreløbige indtægtsramme, der skal udmeldes året forud for en reguleringsperiode. Det fremgår alene, at planen skal fremsendes til Forsyningstilsynet forud for en ny reguleringsperiode.

Energistyrelsen bemærker hertil, at gasdistributionselskaberne forventes at sende planen til Forsyningstilsynet hurtigst muligt, efter selskabet i medfør af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 5, har modtaget ministerens udtalelse om planen. Dertil anbefales Forsyningstilsynet snarest at opdatere sin anmeldelsesbekendtgørelse, BEK nr. 822 af 27/06/2014.

Forsyningstilsynet bemærker, at det i § 8, stk. 4, omtalte bilag også bør indeholde størrelsen på de budgetterede omkostninger og forudsætninger for de fastsatte budgetter.

Energistyrelsen er enig og har indføjet dette i bestemmelsen.

5. Effektiviseringskrav

Evida finder, at der bør indføres et forsigtighedshensyn i § 9, stk. 1, således som det er tilfældet i den tilsvarende bestemmelse i indtægtsrammebekendtgørelsen for elnetvirksomhederne. Evida finder det ikke rimeligt, når effektivisering fremadrettet skal beregnes på baggrund af hele rammens (TOTEX), som samtidig kan forudses at stige, på grund af stigende afskrivninger. Afskrivningerne stiger, dels som følge af, at aktivbasen alene omfatter anlæg på under 18 år, hvorfor der ikke kan ske bortfald heraf de næste mange år, dels fordi distributionen ser ind i øgede investeringer som følge af større biogasproduktion og balanceudfordringer i systemet. Evida anser det ikke tilstrækkeligt, at der alene tages hensyn til effektiviseringspotentialet, og finder, at forsigtighedshensynet særskilt bør anføres i § 9, stk. 1 på linje med hensynet til forsyningssikkerheden.

FSTS foreslår, for at imødekomme dette, se mail af 16. maj 2022, at der indføres to præciseringer i § 9, stk. 5, således at det tilføjes, at følgende som minimum ikke indgår i effektiviseringskravet:

- Meromkostninger til afskrivninger af anlæg, som straks afskrives, fordi kunder afkobles gasdistributionsnettet.
- Meromkostninger til afskrivninger af anlæg for hvilke det er nødvendigt at forkorte afskrivningsperioden set i forhold til standardlevetiden, jf. bilag 1.

Energistyrelsen er enig, og indfører det af FSTS foreslåede i § 9, stk. 6 (i den endelige bekendtgørelse).

Forsyningstilsynet antager, at § 9, stk. 1, 2. punktum henviser til, at fastsættelse af effektiviseringskravene skal baseres på historiske omkostninger og et omkostningsniveau i reale termer (faste priser), mens stk. 3, henviser til, at udmøntningen skal ske i nominelle termer og udmeldes i årets priser.

Energistyrelsen bemærker hertil, at denne bestemmelse ikke ændres med udkastet til ny bekendtgørelse. Som nævnt indledningsvist, er bestemmelserne, efter tilsynets ønske, struktureret på samme måde som bekendtgørelse om indtægtsrammer for elnetvirksomheder, men der er ikke herved sket en ændring af de berørte bestemmelsers indhold, medmindre lovændringen af gasforsyningsloven, L 923 af 18. maj 2021, tilsiger dette. Styrelsen skal derfor henvise tilsynet til gældende praksis i forhold til gældende indtægtsrammebekendtgørelses § 16. Det præciseres imidlertid af ordensmæssige grunde i 2. punktum, efter Forsyningstilsynets ønske, at det er "det samlede effektiviseringskrav", der fastsættes som procentsatser af indtægtsrammen, inden pris- og lønregulering og efter eventuel ændring for sikring mod dobbelttælling.

Forsyningstilsynet bemærker til § 9, stk. 2, at det fremgår af lovbemærkningerne i L 923, at effektiviseringskravet beregnes årligt, mens udkastet til bekendtgørelse alene tilsiger at effektiviseringskravet fastsættes hvert fjerde år. Såfremt effektiviseringskravet kun skal fastsættes en gang og forud for en reguleringsperiode, antager Forsyningstilsynet at dette

sker i en selvstændig afgørelse og uafhængigt af udmelding af foreløbige indtægtsrammer. Desuden er det uklart, hvad den årlige beregning af effektiviseringskrav sker med henblik på.

Energistyrelsen bemærker hertil, at lovbemærkningerne skal forstås således, at det indregnes årligt, men kan udmeldes enten for hele perioden eller forud for hvert reguleringsår. Det præciseres, jf. Forsyningstilsynets ønske, at effektiviseringskravet fastsættes forud for reguleringsåret, og således ikke samtidigt med fastsættelsen af gasdistributionsselskabets indtægtsrammer forud for en reguleringsperiode.

Evida bemærker, at det ikke fremgår af gasforsyningslovens § 37 a, stk. 4, nr. 4, at der skal være et individuelt effektiviseringskrav. Evida finder derfor, at formuleringen i bekendtgørelsens § 9, stk. 5, om, at Forsyningstilsynet udarbejder metoden og beregner det selskabsspecifikke effektiviseringskrav, kan fortolkes således, at der skal beregnes et individuelt krav, selvom det i praksis ikke giver mening.

Energistyrelsen bemærker hertil, at i følge lovbemærkningerne videreføres bestemmelserne om effektiviseringskrav med de ændringer, der følger af konsolideringen af gasdistributionssektoren. Med den gældende metode er en del af effektiviseringspresset baseret på en benchmarking af gasdistributionsselskaberne, som efter konsolideringen af gasdistributionsselskaber ikke længere vil give mening. Den gældende metode for beregning af denne del af selskabernes effektiviseringspotentiale vil herefter skulle justeres. Dertil vil det være op til FSTS at fastsætte metoden for det individuelle selskabsspecifikke effektiviseringskrav som erstatning for benchmarking. Det forudsættes, at der pålægges et generelt effektiviseringspres for at opnå et generel effektiviserings potentiale som følge af produktivitetsudvikling og et individuelt effektiviseringskrav for at opnå et effektiviseringspotentiale ved at imitere et konkurrencepres. Selvom benchmarking ikke længere giver mening efter konsolideringen, vurderes der stadig at kunne være behov for et individuelt effektiviseringskrav.

Dansk Industri (DI) finder derudover, at der bør sikres en regulering, der kan indhente de forudsatte synergier på 100 mio. kr. om året i Evida, som følge af sammenlægningen af tre gasdistributionsselskaber til et.

Energistyrelsen bemærker hertil, at FSTS, som hidtil, vil fastsætte metoden, og det forudsættes, at FSTS i den sammenhæng vil inddrage de relevante hensyn og fastsætte effektiviseringskrav på baggrund af effektiviseringspotentialet.

Evida finder, at sammenligninger med udenlandske gasdistributionsselskaber, jf. § 9, stk. 7, bør ske under hensyn til en robust metode, og kun såfremt den sammenligning, der inddrages, rent fagligt er meningsfuld i forhold til den danske gasdistributionssektor.

Forsyningstilsynet finder ligeledes, at det virker umiddelbart overflødigt at nævne, at Forsyningstilsynet kan inddrage sammenligninger med udenlandske gasdistributionsselskaber.

DI bemærker, at bekendtgørelsen alene omfatter et dansk gasdistributionsselskab, Evida. DI finder det derfor vigtigt at kigge mod udlandet for at vurdere om selskabet drives effektivt. Muligheden i § 9, stk. 7 for at sammenligne med udenlandske gasdistributionsselskaber bør ændres til et krav om, at Forsyningstilsynet bør undersøge mulighederne for benchmark til relevante udenlandske gasdistributionsselskaber og deltage i en international benchmark, hvis det på baggrund af undersøgelsen vurderes relevant.

Energistyrelsen bemærker hertil, at § 9, stk. 7, i udkastet svarer til den gældende indtægtsrammebekendtgørelses § 16, stk. 6. I følge lovbemærkningerne videreføres bestemmelserne om effektiviseringskrav med de ændringer, der følger af konsolideringen af gasdistributionssektoren. Energistyrelsen vurderer ikke at konsolideringen fører til, at den gældende bestemmelse i § 9, st. 7, skal ophæves eller præciseres. Energistyrelsen bemærker videre, at Forsyningstilsynet er uafhængig og forventes at tilrettelægge arbejdet på en saglig måde, og herunder vil undersøge mulighederne for benchmark til relevante udenlandske gasdistributionselskaber og deltage i en international benchmark, hvis det er sagligt velbegrunderet.

Forsyningstilsynet antager, at formålet med bestemmelsen i § 10 om offentliggørelse er, at Forsyningstilsynet offentliggør afgørelser om fastsættelse af effektiviseringskrav, jf. § 9. Den omtalte "metode" og "væsentligste forudsætninger og vurderinger" vil også fremgå af Forsyningstilsynets afgørelser om effektiviseringskrav.

Energistyrelsen bemærker hertil, at § 10 ikke er ændret i forhold til den tilsvarende bestemmelse i den gældende indtægtsrammebekendtgørelses § 17. Der er alene tale om en præcisering af at offentliggørelsen skal ske på hjemmesiden. Ellers er der, som nævnt indledningsvist, efter tilsynets ønske sket en omstrukturering, men der er ikke herved sket en ændring af de berørte bestemmelser indhold. Forsyningstilsynet kan i øvrigt overveje, at ændre sin praksis i henhold til denne bestemmelse, så der sker to offentliggørelser. En offentliggørelse af afgørelser om fastsættelse af effektiviseringskrav, jf. § 9, stk. 1-2, og en særskilt offentliggørelse af metoderne i henhold til § 9, stk. 4 og 5.

5.1. Vedvarende ineffektiv

I forbindelse med sine bemærkninger om effektiviseringskrav har Evida bemærkninger til den nye bestemmelse § 19, stk. 1-6 om vedvarende ineffektive distributionselskaber. Evida påpeger, at afskrivningerne stiger, dels som følge af, at aktivbasen alene omfatter anlæg på under 18 år, hvorfor der ikke kan ske bortfald heraf de næste mange år, dels fordi distributionen ser ind i øgede investeringer som følge af større biogasproduktion og balanceudfordringer i (systemet. Evida tilføjer, at, til forskel fra elnetsektoren, har gasselskaberne i de bogførte afskrivninger aktiver, der spænder over anlæggenes fulde levetid på 30-50 år. Der er derfor væsentlige, strukturelle forskelle på de to sektorer, som Energistyrelsen ikke ses at tage højde for, når strukturen fra bekendtgørelsen om elnetsektorens indtægtsrammer anvendes.

ENS bemærker hertil, at det fremgår af lovbemærkningerne til loven om ændring af gasforsyningsloven, L 923 fra 2021, at det forventes, at der fastsættes regler om, at distributionselskaber, såfremt de findes vedvarende ineffektive, ikke fuldt ud kan få opreguleret omkostningsrammen ved overgangen til en ny reguleringsperiode. For yderligere at imødekomme Evidas bekymring udskifter ENS "overskrider mere end 105 pct. af gasdistributionselskabets samlede omkostningsrammer med "væsentligt overskrider gasdistributionselskabets samlede omkostningsrammer" i stk. 1. Dertil er der i overensstemmelse med Evidas ønske medtaget en præcisering af forsigtheds hensyn i § 9 om effektiviseringskrav.

FSTS bemærker til § 19, stk. 2, at det er uklart, hvor nævnte dokumentationskrav skal fastsættes. Hvis det skal ske i form af regler, kræver det lovhjemmel. Dertil bemærker FSTS, at begrebet "Eksogene" i stk. 3 bør afgrænses nærmere. Det kunne for

eksempel defineres som "forhold, som skyldes ydre årsager og som gasdistributionsselskaberne ikke selv kan påvirke".

ENS er enig med FSTS, hvorefter sætningen om, at dokumentationskrav skal fastsættes af FSTS, udgår, og enig i definitionen af eksogene faktorer, som foreslået af tilsynet, hvorefter denne medtages i stk. 1.

6. Værdiopgørelse og afskrivninger, herunder abandonment

Dansk Industri (DI) bemærker at der ifølge bekendtgørelsens § 21 kan indregnes abandonmentomkostninger i indtægtsrammen, og der er således opkrævet abandonmentomkostninger til stikledninger og målere mm. til de gasforbrugere, der i disse år overgår til anden opvarmning. Det bør sikres, at ikke forbrugt abandonmentopsparing tilbageføres til gaskunderne via nedsatte tariffer over en længere periode.

Energistyrelsen bemærker hertil, at udkastet til ny indtægtsrammebekendtgørelse opdaterer den gældende bekendtgørelse som opfølgning på ændringen af rammerne herfor i lov om gasforsyning, L 923 af 18. maj 2021. Der er således kun foretaget ændringer i forhold til gældende bestemmelser i det omfang, at det er en nødvendig følge af lovændringen. Den gældende bestemmelse om abandonment (§ 8 i gældende indtægtsrammebekendtgørelse) skal ikke ændres som følge heraf. Forsyningstilsynet finder, at princippet om, at der henlægges til at rydde op efter sig selv, er hensigtsmæssigt, ikke mindst set i lyset af udfasningen af gas til husholdninger.

Evida bemærker, at man for at styrke sammenhængen mellem den regulatoriske opgørelse af aktiver og den i årsregnskaber, bør afskaffe bagatelgrænsen på 100.000 kr. fremadrettet. Med tilføjelsen "i henhold til principperne i årsregnskabsloven" kan delen om "eventuelle finansieringsomkostninger" udgå, idet muligheden for indregning af finansieringsomkostninger/byggerenter fremgår af årsregnskabsloven. I stedet kunne § 21 herefter lyde:

»§ 21. Afskrivninger på aktiver, som anvendes ved udførelse af distributionsaktiviteter, og som idriftsættes fra og med den 1. januar 2023, beregnes på grundlag af de bogførte anskaffelsespriser i henhold til principperne i årsregnskabsloven, men inklusive hensættelser til abandonment. ~~samt eventuelle finansieringsomkostninger fra og med 2005. Aktiver, bortset fra systemaktiver, med en kost- eller anskaffelsespris under 100.000 kr., udgiftsføres i anskaffelsesåret.~~«

Ifølge Evida vil deres forslag til § 21 gøre bestemmelsens stk. 3 og 4 om forbedringsudgifter overflødige, idet årsregnskabsloven da vil regulere, hvordan omkostninger til levetidsforlængelse og forbedringer aktiveres og afskrives, hvilket vurderes hensigtsmæssigt for at undgå et behov for dobbelt anlægskartotek, og minimere de administrative byrder. Der vurderes ikke økonomisk at være væsentlig forskel i håndteringen, idet samme anlægsomkostninger vil indgå i selskabernes aktivbaser.

Energistyrelsen er enig heri og justerer bestemmelsen.

Forsyningstilsynet bemærker tilsvarende til § 21, stk. 1, at det er uklart, hvorfor systemaktiver skal reguleres særligt.

Energistyrelsen er enig heri, og har slettet sidste punktum herom i stk. 1.

Evida bemærker i forlængelse heraf, om der er behov for en bestemmelse, som beskriver, hvordan aktiverne skal opgøres i perioden 1. januar 2005 til 31. december 2022, eller om dette kan anses for opfyldt i medfør af overgangsbestemmelsen i § 29, stk. 5-9.

Energistyrelsen bemærker hertil, at § 29, stk. 5-9, ikke alene angår § 21, men også f.eks. eventuelle sager tilbage i tid, som genoptages.

Forsyningstilsynet bemærker, at ændringer af afskrivningsprincip eller afskrivningsperiode, i § 21, stk. 6, må angå ændringer inden for intervallerne nævnt i Bilag 1 om standardlevetider. Det vil sige, at bestemmelsen bør modificeres, således at "på et hvert tidspunkt" slettes. En ændring skal kunne godkendes, såfremt gasdistributionsselskabet kan sandsynliggøre, at ændringen i afskrivningsperioden fører til en lavere gennemsnitlig tarif målt i kr. pr. kubikmeter end det maksimum, der må forudses ved afslutningen af den oprindelige afskrivningsperiode uden ændring af afskrivningsprincip eller afskrivningsperiode, set i lyset af den fremtidige forventede transport af gas.

Energistyrelsen er enig heri og justerer bestemmelsen.

Forsyningstilsynet bemærker til § 21, stk. 7, at bestemmelsen taler om "forventede fremtidige afsætning af gas". Forsyningstilsynet antager, at det er en henvisning til stk. 6's element angående "gennemsnitlig tarif målt i kr. pr. kubikmeter"? Dertil er det uklart, hvad meningen med sidste punktum er – at Forsyningstilsynet "kan afvise" følger vel af Forsyningstilsynets generelle sagsoplysning og efterfølgende stillingtagen?

Energistyrelsen bemærker hertil, at der tænkes ikke kun på "gennemsnitlig tarif målt i kr. pr. kubikmeter". Bestemmelsen er en videreførelse af gældende indtægtsrammebekendtgørelses § 8, stk. 6, og der henvises til gældende praksis herom for en nærmere afklaring. ENS er enig i, at sidste pkt. ikke er nødvendig, hvorfor sidste punktum slettes af ordensmæssige grund.

Forsyningstilsynet bemærker, at § 22 om afskrivninger på aktiver, som idriftsættes i løbet af reguleringsperioden, i praksis medfører en form for hvile-i-sig-selv-regulering, hvilket umiddelbart ikke er i overensstemmelse med lovens udgangspunkt om indtægtsrammeregulering.

Evida er enig heri.

Energistyrelsen er enig. Bestemmelsen udgår derfor.

7. Justering af omkostningsramme

Evida bemærker til § 11, at justering kan ske i "reguleringsåret", hvorimod justering efter § 12-13 kan ske i "reguleringsperioden". Det er uklart, om denne forskel har nogen betydning, men der bør stå "reguleringsåret".

Energistyrelsen er enig, og har rettet til "reguleringsåret".

7.1. Biogas

Forsyningstilsynet bemærker til § 13, stk. 1, at omkostninger til biogasopgraderingsanlæg er alene omtalt i § 13. Forsyningstilsynet antager, at formuleringen i § 13 omfatter både konkrete omkostninger til investering i biogasopgraderingsanlæg (og dermed justering af forrentningsgrundlaget) og efterfølgende drift og vedligehold af biogasopgraderingsanlæg (forhøjelse af omkostningsrammen). Videre bemærker Forsyningstilsynet, at det er uklart om det med § 13 også er forudsat, at indtægtsrammen skal forhøjes med afledte driftsomkostninger som følge af øget aktivitet, som følge af tilslutning af biogasopgraderingsanlæg. Det kunne for eksempel være øget andel af omkostninger til husleje og lignende "fællesomkostninger", men også afledte driftsomkostninger i form af nyansættelser, der er nødvendig for at administrere flere biogasopgraderingsanlæg eller andre omkostninger til at sikre integration mellem biogasopgraderingsanlæggene og det eksisterende gasnet.

Evida finder, at den gældende bestemmelse er tilstrækkelig.

Energistyrelsen bemærker hertil, at omkostninger som følge af anlægsaktiviteter, drift og tilslutninger mv af biogas skal medregnes efter de samme principper som øvrige anlægsaktiviteter, drift og tilslutninger.

7.2. Udlicitering og hjemtagning

Forsyningstilsynet bemærker, at det er uklart, hvad relevansen af bestemmelsen om udlicitering og hjemtagning i § 15 er, og det er umiddelbart er omfattet øvrige bestemmelser i reguleringen, som sikrer at der ikke er diskrimination mellem driftsomkostninger (OPEX) og anlægsomkostninger (CAPEX).

Evida anser også bestemmelsen for overflødig, og bemærker, at sletningen i praksis betyder, at der fremad ikke skal anmeldes udlicitering og hjemtagning af større opgaver. Selve metodikken for den regulatoriske behandling heraf, ses ikke ændret ved at anmeldelseskravet fjernes.

Energistyrelsen finder på den baggrund, at bestemmelsen kan udgå. Bestemmelsen udgår derfor.

7.3. Væsentlighedskriterium

Evida bemærker til § 16 om væsentlighedskriteriet, at bestemmelsen er meget generelt formuleret og bibringer ikke nogen ændring ift. den nuværende bekendtgørelse, hvorfor det er Evidas opfattelse, at den nuværende praksis på området videreføres. Evida forudsætter derfor at den nuværende praksis for, hvorledes væsentlighed udmøntes, fortsætter. Evida påpeger videre, at væsentlighed i bekendtgørelsen kun gælder, når indtægtsrammen skal forhøjes, og ikke når den skal reduceres, jf. § 13, stk. 2. Dette kan give forskellig behandling af samme type omkostning. Dette bør ensrettes.

Energistyrelsen bemærker hertil, at det er Forsyningstilsynets kompetence at vurdere væsentlighed. I den forbindelse skal det bemærkes, at Forsyningstilsynet ifølge forvaltningsretlige principper ikke er afskåret fra at ændre sin praksis fremadrettet, hvis der er saglige grunde. Energistyrelsen er enig i, at væsentlighedskriteriet skal gælde for både forhøjelser i § 13, stk. 1, og reduktion i § 13, stk. 2, hvorfor det rettes.

8. Forrentningssats

Dansk Fjernvarme (DjF) bemærker, at bekendtgørelse om indtægtsrammer for gasdistributionsselskaber bør justeres, således at det nærmere præciseres, hvordan forretningsatsen fastsættes samt i hvilke tilfælde, den kan justeres med kort varsel.

Energistyrelsen bemærker hertil, at det følger lovbemærkningerne til ændringen af gasforsyningsloven, L 923 af 18. maj 2021, at metoden til beregning af en forrentning skal tage hensyn til økonomi og regulatorisk risiko og udfærdiges under hensyn til investeringsrisiko og nødvendig arbejdskapital. Herved er der ikke tænkt en ændring af gældende bestemmelse for investeringer fra og med 1. januar 2005, jf. gældende indtægtsrammebekendtgørelses § 12. Ifølge gældende § 12, nu flyttet til § 20, udarbejder Forsyningstilsynet selve metoden for, hvordan satsen fastsættes, idet det er præciseret, at satsen skal fastsættes som en risikofri rente samt et risikotillæg, der afspejler risikoforhold og skattepligt i det enkelte gasdistributionsselskab. Ved fastsættelsen af forrentningssatsen forudsættes en egenkapitalandel på 30 pct. Bestemmelsen indeholder ikke krav til varsel, men ifølge god forvaltningsskik forudsættes Forsyningstilsynet til hver en tid at udmelde afgørelser med et efter forholdene rimeligt varsel. Som nævnt tidligere skal Forsyningstilsynet tilrettelægge sit arbejde effektivt, og skal i den forbindelse varetage administrationen af reguleringen og tilsynet med forsyningssektorerne effektivt i overensstemmelse med sektorlovgivningen. Forrentningssatser skal således udmeldes så betids, at de kan efterkommes.

Forsyningstilsynet bemærker, at det i § 20, stk. 1, er uklart, hvornår fastsættelsen af forrentningssatsen skal ske.

Energistyrelsen bemærker hertil, at det vil blive præciseret i § 20, stk. 1, i bekendtgørelsen, at fastsættelsen heraf skal ske for den fireårige reguleringsperiode.

Forsyningstilsynet antager, jf. 20, stk. 3, at der alene skal ske offentliggørelse af afgørelsen om indtægtsrammerne, hvor forrentningssatsen indgår, og hvor Forsyningstilsynet begrundet fastsættelse af forrentningssatsen.

Energistyrelsen bemærker hertil, at det med stk. 3, er meningen at selve metoden, herunder grundlaget, skal offentliggøres på hjemmesiden, og at kriterierne for ændringer i forrentningssatsen ligeledes skal offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 2. Hvis det findes hensigtsmæssigt at offentliggøre metoden samtidig med afgørelsen, er det ikke udelukket hermed, men det skal være muligt enkelt og let at søge frem til den til en hver tid gældende metode for forrentningssatsen samt kriterierne for ændringer heraf.

9. Differencer

Forsyningstilsynet foreslår følgende bestemmelser indføjet i § 24, som stk. 9-10, dog ikke det gennemstregede, som efterfølgende er trukket tilbage af FSTS:

» Stk. 9. Et gasdistributionsselskabs differencesaldo i gasdistributionsselskabets favør kan højst udgøre 25 pct. af gasdistributionsselskabets indtægtsramme i regulerings-året, og overskydende beløb bortfalder. Såfremt gasdistributionsselskabet i reguleringsåret har ydet en bindende midlertidige prisnedsættelse, jf. § 2, nr. 3, skal gasdistributionsselskabets indtægtsramme, som anvendes til fastsættelse af differenceløftet jf. 1. pkt., tillægges det beløb, som gasdistributionsselskabet har indberettet til Forsyningstilsynet i medfør af § 19.

Stk. 10. Såfremt der træffes en afgørelse, som ændrer en tidligere afgørelse, og afgørelsen medfører, at der opstår en ny differencesaldo i gasdistributionsselskabets favør, finder procentsatsen i stk. 8, 1. pkt. ikke anvendelse. I sådanne tilfælde vil en gasdistributionsselskabets differencesaldo højst kunne udgøre et beløb svarende til beløbsgrænsen, jf. stk. 7, tillagt ændringen i gasdistributionsselskabets differencesaldo i gas-distributionsselskabets favør som følge af den ændrede afgørelse. 1. og 2. pkt. finder anvendelse i det eller de reguleringsår, som afgørelsen vedrører, samt efterfølgende reguleringsår til og med det reguleringsår, i hvilket Forsyningstilsynet træffer den fornyede afgørelse, eller længere, hvis Forsyningstilsynet godkender det.«

Energistyrelsen er enig heri, dog tilpasset forholdene på gas, dvs. uden sidste punktum (det gennemstregede) i det foreslåede stk. 9.

Forsyningstilsynet finder det uklart, hvilken myndighed, der har tilsynsforpligtelsen i forhold til, om der er en differencesaldo i mere end tre på hinanden følgende år. Forsyningstilsynet finder dette bør præciseres i § 28 om sanktioner.

Energistyrelsen bemærker hertil, at tilsynsforpligtelsen ikke reguleres i indtægtsrammebekendtgørelsen. Det fremgår af lov om Forsyningstilsynet, at tilsynet varetager opgaver og beføjelser i medfør af denne lov og sektorlovgivningen, hvorved der på gasområdet menes lov om gasforsyning og dermed tillige regler udstedt i medfør af gasforsyningsloven.

10. Fusion og spaltning

Forsyningstilsynet finder det ikke relevant at medtage § 26 om spaltning, under forventning om, at de tre gasdistributionsselskaber fusioneres til ét selskab pr. 2024.

Energistyrelsen bemærker hertil, at udkastet til ny indtægtsrammebekendtgørelse opdaterer den gældende bekendtgørelse som opfølgning på ændringen af rammerne herfor i lov om gasforsyning, L 923 af 18. maj 2021. Der er således kun foretaget ændringer i forhold til gældende bestemmelser i det omfang, at det er en nødvendig følge af lovændringen. I øvrigt bemærkes, at bekendtgørelsen, efter Forsyningstilsynets ønske, er struktureret på samme måde som bekendtgørelse om indtægtsrammer for elnetvirksomheder, men at der ikke med omstruktureringen tilsigtes ændringer af bestemmelsernes indhold. Det kan tilføjes, at det heller ikke med endegyldig sikkerhed kan udelukkes, at der en gang i fremtiden måtte ske en spaltning.

11. Overgangsregler, herunder energispare og bekendtgørelse om reguleringsregnskaber

Forsyningstilsynet har tilføjet til sit hørings svar, at der er behov for en overgangsbestemmelse til afvikling af differencer for energispareydelse på gasområdet, jf. energisparebekendtgørelsen, nr. 1699 af 26. november 2020.

Energistyrelsen bemærker hertil, at Energispareaftalen er udløbet, og dermed er de særlige regler for økonomisk regulering i medfør af energisparebekendtgørelsens § 18, stk. 1. udløbet. Reglerne for eventuel over- eller underdækning i medfør af energisparebekendtgørelsen følger af den gældende indtægtsrammebekendtgørelse. Over- eller underdækning svarer til differencer, og Energistyrelsen er på den baggrund enig i, at

der er behov for en overgangsbestemmelse, og har indsat den i § 27, stk. 6 (i den endelige udgave af bekendtgørelsen).

Evida bemærker, at det frem til nu ikke har skabt udfordringer, at der ikke har været en særskilt bekendtgørelse for reguleringsregnskaber, som der f.eks. er for elnetselskaberne. Evida ser ikke umiddelbart et særligt behov – ud over hensynet omkring eventuelle indtægter og omkostninger, som skal holdes adskilt, når de ikke vedrører distributionsaktiviteten – for at udarbejde en særskilt regnskabsbekendtgørelse. Det er efter Evidas vurdering mest hensigtsmæssigt, hvis der tilføjes en bestemmelse om, at regnskabsposterne, skal opgøres efter principperne i årsregnskabsloven. Hertil kan gælde de undtagelser, der måtte findes nødvendige, som f.eks. opgaver vedr. tredjemand.

Energistyrelsen bemærker hertil, at Forsyningstilsynet skal udstede en regnskabsbekendtgørelse i medfør af § 37 a, stk. 7 i lov om gasforsyning. Frem til, at Forsyningstilsynet udsteder sin bekendtgørelse om reguleringsregnskaber, gælder reglerne i kapitel 9 i den gældende indtægtsrammebekendtgørelse, nr. 768 af 26. juni 2016, jf. § 29, stk. 3, i høringsudgaven.

Forsyningstilsynet bemærker, at indtægtsrammen i 2023 med den gældende økonomiske regulering vil indeholde et beløb til forrentning og afdrag af nettogæld samt forrentning og regenerering af indskudskapital pr. den 31. december 2004, jf. § 6, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber (BEK nr. 768 af 23/06/2016). Under den gældende regulering vil indtægtsrammen fra 2024 og frem ikke indeholde et beløb efter § 6, stk. 1, nr. 2. Forsyningstilsynet vurderer, at det virker rimeligt i forhold til gasdistributionsselskaberne, at der indarbejdes en bestemmelse, således at indholdet i § 6, stk. 1, nr. 2, videreføres til også at gælde i 2023.

Energistyrelsen er enig heri og har indføjet en overgangsbestemmelse i § 27, stk. 6.

Forsyningstilsynet foreslår overgangsreglen i § 30, stk. 1, om differencesaldoen formuleret således:

»§ 30. Et gasdistributionsselskabs differencesaldo for reguleringsåret 2023 udgør gasdistributionsselskabets samlede over-/underdækning ultimo 2022, inkl. forrentning, jf. § 22-24 i Bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016, om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber, tillagt den difference der er opstået i reguleringsåret 2023.«

Energistyrelsen er enig heri, og har indføjet den foreslåede bestemmelse.

Forsyningstilsynet bemærker, at det er uklart, hvornår forrentningssatsen efter § 32, stk. 2, skal fastsættes.

Energistyrelsen bemærker hertil, at det nu er præciseret i § 20 om forrentningssatsen (i den endelige udgave af bekendtgørelsen).

Forsyningstilsynet bemærker til § 30, stk. 2, at det er uklart, hvad bestemmelsen regulerer, da der ikke følger en sats for differencesaldoen efter stk. 1. Det følger alene af § 24, stk. 7, at en differencesaldo i selskabets favør maksimalt kan udgøre 25 %.

Energistyrelsen er enig heri og sletter bestemmelsen. I stedet indsættes et nyt stk. 2, som svarer til den tilsvarende bestemmelse i EI-Indtægtsrammebekendtgørelsen (§ 56, stk. 4):

»Stk. 2. I reguleringsårene 2019-2022 kan en differencesaldo i et gasdistributionsselskabs favør højst udgøre den højeste af følgende satser:

- 1) 25 pct. af gasdistributionsselskabets indtægtsramme i reguleringsåret.*
- 2) En procentsats af gasdistributionsselskabets indtægtsramme i reguleringsåret, som svarer til den procentsats, som gasdistributionsselskabets differencesaldo/ over- underdækning i gasdistributionsselskabets favør i foregående reguleringsår udgjorde af gasdistributionsselskabets indtægtsramme i det foregående reguleringsår.«*

Forsyningstilsynet anfører, at der ikke er nogen bestemmelser om effektiviseringskrav for den første reguleringsperiode eller for effektiviseringskrav for 2023, som skal fastsættes i 2022. Det er uklart, hvornår effektiviseringskravet for 2023 skal fastsættes, og hvorvidt der skal fastsættes et andet effektiviseringskrav, end det der fremgår af Forsyningstilsynets afgørelser om foreløbige indtægtsrammer for 2023-2026, jf. afgørelser til de tre selskaber af 30. november 2021 (j.nr. 21/01517, 21/01516 og 21/01515). I lyset af det igangsatte arbejde med revision af indtægtsrammebekendtgørelsen, præciserede Forsyningstilsynet i sine afgørelser af 30. november 2021, at tilsynet, hvis muligt, når den nye økonomiske regulering er udstedt og trådt i kraft, vil tage stilling til, om der er hjemmel til at tilbagekalde og ændre nærværende afgørelse for den resterende del af reguleringsperioden. I mail af 29. april 2022 oplyste Forsyningstilsynet, som svar på Energistyrelsens henvendelse om behovet for en overgangsbestemmelse, jf. afgørelserne af 30. november 2021, at det er tilsynets vurdering, at forbeholdet i afgørelserne er tilstrækkeligt. Forsyningstilsynet skal, når den nye regulering er trådt i kraft, vurdere om der grundlag for at genoptage og ændre afgørelserne.

Energistyrelsen hæfter sig ved tilsynets svar af 29. april, hvorefter en overgangsregel ikke er nødvendig. Det følger af § 9, at effektiviseringskrav fastsættes forud for reguleringsåret. Det bør præciseres i § 31 (i den endelige bekendtgørelse), at dette skal ske første gang forud for reguleringsåret 2023.

Forsyningstilsynet tilføjede videre, at fristen for foreløbige indtægtsrammer for 2023 ifølge § 33, jf. § 8, stk. 5-6, er fastsat til tre måneder efter aflæggelse af reguleringsregnskab for 2022 (som er aflagt efter de gamle regler og benævnes "reguleringsmæssige regnskaber" og hvor fristen er 30. juni). Det vil sige, at fristen for foreløbige indtægtsrammer for 2023 er 30. september 2022.

Energistyrelsen er enig i, at fristen for foreløbige indtægtsrammer for 2023 er 30. september 2022.

Forsyningstilsynet bemærker videre til § 33, at det er uklart, hvornår effektiviseringskravet for 2023 skal fastsættes, og hvorvidt der skal fastsættes et andet effektiviseringskrav, end det der fremgår af Forsyningstilsynets afgørelser om foreløbige indtægtsrammer for 2023-2026.

Energistyrelsen er enig heri, og har nu tillige indføjet en henvisning til § 9 om effektiviseringskrav, hvorefter disse ligeledes skal fastsættes med udgangspunkt i oplysninger for årene 2018–2021. Som nævnt ovenfor bør det præciseres i § 31 (i endelige bekendtgørelse, at dette skal ske første gang for ud for reguleringsåret 2023.

Øvrige forhold

Forsyningstilsynet finder, at det er uklart i udkast til indtægtsrammebekendtgørelsen, om Forsyningstilsynet skal træffe afgørelse om hele eller dele af indtægtsrammen forud for en reguleringsperiode. For eksempel henvises der i § 11 stk. 4, til væsentlige ændringer i

forhold til den foreløbige indtægtsramme. For at foretage ændringer i en afgørelse forudsættes det, at der foreligger en anden afgørelse. Samtidig fremgår det af § 8 stk. 7, at de foreløbige indtægtsrammer er vejledende. Forsyningstilsynet vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt, hvis indtægtsrammen alene fastsættes i en afgørelse efter gasdistributionsselskaberne har aflagt reguleringsregnskab.

Energistyrelsen bemærker hertil, at bekendtgørelsen, efter Forsyningstilsynets ønske, er struktureret på samme måde som bekendtgørelse om indtægtsrammer for elnetvirksomheder, men at der ikke herved er sket en ændring af de berørte bestemmelser. Det er fortsat således, at der forud for en periode udmeldes en foreløbig vejledende ramme, jf. § 8, stk. 7, i indtægtsrammebekendtgørelsen, og efter hvert kalenderår træffes afgørelse om årets indtægtsramme, jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelsen, og der er ingen ændringer i tidspunktet for justeringer i medfør af § 11, stk. 4.

Forsyningstilsynet beder om i § 3, at få en henvisning til, at indtægter, jf. § 2, nr. 11, er omfattet af indtægtsrammen.

Energistyrelsen bemærker hertil, at henvisninger til definitioner i § 2 er søgt undgået, medmindre særlige grunde måtte kræve det.

Forsyningstilsynet beder om at få henvisningen i § 4, stk. 1, nr. 2, udeladt. Her refereres til Forsyningstilsynets kommende bekendtgørelse om reguleringsregnskaber. Denne skal udstedes i henhold til § 37 a, stk. 7, men er endnu ikke udstedt.

Energistyrelsen bemærker hertil, at det er nødvendigt at medtage henvisningen hertil, da bekendtgørelsen om reguleringsregnskaber endnu ikke er udstedt.

Forsyningstilsynet beder om at få "produktionsudviklingen" i § 9, stk. 4, ændret til "produktivtetsudviklingen".

Energistyrelsen er enig heri, og har rettet til "produktivtetsudviklingen".

Forsyningstilsynet bemærker til § 11, stk. 4, at Forsyningstilsynet ikke fastsætter indtægtsrammer forud for en reguleringsperiode, men udmelder alene vejledende indtægtsrammer, jf. § 8, stk. 7.

Energistyrelsen er enig heri, og har rettet til "udmelder".

I øvrigt har høringsparterne påpeget en række skrivefejl i høringsudgaven, som ENS har taget til efterretning og rettet.

Forsyningstilsynet beder om at gaskromatografer tilføjes i bilag 1 om standardlevetider. Men tilføjer, at hvis gaskromatografer kan inkluderes i en anden kategori fx "Øvrigt driftsmateriel og inventar 5-10 år" (alt afhængig af aktivets levetid), vil det være tilstrækkeligt.

Evida ser ikke behov for særskilt bestemmelse om gaskromatografer.

Energistyrelsen finder herefter ikke behov for særskilt angivelse af standardlevetider for gaskromatografer i bilag 1.